

Den højtærede Minister fremhævede til Slutning, at man maatte regne med, at disse Beløb skulde inddrives, idet det var Laan og ikke Gave. Jeg er ganske enig med den højtærede Minister om, at dette var Laan og ikke en Gave, men der var neppe nogen, som tænkte paa, at Inddriving skulde foregaa paa den af mig her skildrede Maade, og jeg haaber, som sagt, ogsaa, at der vil ske en Ændring. Jeg vil minde om, at Hovedparten af disse smaa næringsdrivende, som var nødsagede til at ansøge om Laan paa fra 200 op til 500 Kr., utvivlsomt sad saa smaat i det, at de hos Hjælpekasserne kunde have faaet udbetalt betydelig større Beløb, som aldrig skulde have været tilbagebetalt. Jeg synes, dette maa tages med i Betragtning under de Overvejelser, som maa anstilles angaaende den Maade, hvorpaa man skal gaa frem overfor disse Medborgere.

Den højtærede Finansminister besvarede den Forespørgsel, jeg havde rettet til ham, om man kunde forvente, at Ministeren vilde foreslaa Ændringer i den i sidste Samling gennemførte Tobaksbeskatning, der efter min Formening er gennemført under falske Forudsætninger, med et afgjort Nej; og den højtærede Minister tilføjede, at Loven havde virket gunstigt for danske Varer i Forhold til udenlandske. Jeg forstaar ikke denne Betragtning. Det er ikke gunstigt for en Vare overfor Konkurrencen fra Udlandet at forhøje Skatten baade for den Del af Varerne, som fabrikeres i Indlandet, og for den Del, der fabrikeres i Udlandet. Naar man forhøjer Skatten, kan det kun blive en Fordyrelse af Varerne, og jeg kan ikke se, hvorledes det skulde kunne gavne dansk Industri overfor den udenlandske. Jeg kan saa meget vanskeligere se dette, som de Ændringer, der gennemførtes, kun medførte en Fordyrelse af Varerne; og at en Fordyrelse har skabt forøgede Afsætningsmuligheder, har jeg aldrig set og heller aldrig troet mulig, og det er det heller ikke.

Lovforslaget blev, som jeg før nævnte, gennemført under falske Forudsætninger, idet den højtærede Finansminister ved Lovforslagets første Behandling den 13. December i Fjor udtalte — Udtalelsen findes i Folketingstidende Sp. 3173 —: „der er ingen Tvivl om, at Arbejdernes, Industriens og Handelsstandens Repræsentanter i Tobakskommissionen har fuldkommen Ret, naar de siger, at den Merbelastning af de billige Cigarer . . . er en Foranstaltning, der vil være af heldig Indflydelse paa Beskæftigelsesgraden indenfor den hjemlige

Tobaksindustri“. Dette var den Tale, som stadig lød fra Ministerens Side: man skulde blot gaa den Vej, saa vilde det hele være klappet og klart, saa vilde den Industri kunne klare sig. Man fik indført de forøgede Skattebyrder, men man kan, som sagt, ingenlunde hjælpe en Industri ved at gøre dens Varer dyrere, det kan ikke skabe større Afsætningsmuligheder. Kort Tid efter kom netop den Industri og krævede Importregulering, og en Importregulering gennemførtes for disse Varer. Det viste sig, at det, den højtærede Finansminister havde udtalt, at blot man ændrede Beskatningen, kunde Industrien klare sig, ikke var rigtigt. Men netop under den Forudsætning vedtoges Lovforslaget her i Rigsdagen.

Dog, ikke alene af den Grund forekommer det mig rigtigt, om den højtærede Finansminister vilde have sin Opmærksomhed henvendt derpaa. For mig staaer det saaledes, at Branchen ødelægges; man har ændret og ændret, og denne Industri har aldrig haft rolige Arbejdsvilkaar. Nu har man for de billigere Cigarer, dem, som netop beskæftiger en stor Del af Arbejdskraften i denne Industri, gennemført en Beskatning af en saadan Højde, at der intet som helst Forhold er mellem Beskatningens Størrelse paa Cigarer og paa Cigaretter og Shag-tobak. Dette vil uvilkaarligt tvinge Befolkningen Piben og Cigaretten i Munden, og Industrien vil derved gaa til Grunde. Det vil gaa som i England, vi bliver et Shag-pibens Land, et Cigaretten Land. Jeg paa-pegede i Fjor, at saaledes vilde Udviklingen blive, og det forløbne Aar maa have belært Ministeriet om, hvor vi driver hen. Denne Beskatning blev gennemført under helt andre Forudsætninger, og der maa derfor foregaa en Ændring i den, ellers gaar hele Landet over til at bruge Tobak i Form af Shagpipe og Cigaretter, der ikke beskæftiger Arbejdskraft, og som ogsaa har en lavere Beskatning, hvad Staten ikke kan være interesseret i. Den højtærede Finansminister har set ganske forkert paa dette Forhold.

Jeg skal dernæst vende mig med nogle Bemærkninger til den højtærede Indenrigsminister. Medens jeg kunde takke den højtærede Handelsminister, kan jeg ikke takke Indenrigsministeren. Jeg beklager, at han ikke har Tid til at være til Stede her, det var sikkert rigtigere, om Ministrene i nogen Grad havde Tid til at være til Stede her, naar de først aflæverer meget store Salver, og disse endda ikke er forstaaelige, naar de kommer paa Tryk i Rigsdagstidende. Jeg spurgte den højtærede Indenrigsminister, om man i denne Samling kunde vente